



VROEGERE MOLENIJVER VAN HET GROOTE PEESKE.

opzetten van achter den bult die er is in den Boterweg, en het was alleraardigst om eerst die linten en vëeren, dan die gezichtjes, dan die hoofden, en zoo gaande weg de heele persooitjes als van het zand te zien opduiken.

Ook in den Groot-peeskesweg is een bult. In het Beeker veld waar die weg aanvangt ziet ge er, als ware het een fameuze hoogte, tegenaan. Maar bij het betreden vallen zijn 70 meters nog al mee, en zouden u nog heel wat minder zwaar vallen als het zand er niet zoo diep omgeploegd was door wagenwielen en paardenhoeven. Want heel wat gaat hier langs daar het de rechtstreeksche weg is — en daarbij een altijd tolvrije — van Beek op 's-Heerenberg. Dat mag dan ook wel de reden zijn dat hieraan eene boerenhoeve is gelegen, de eenige die men in het geheele westelijke geheuvete aantreft. Hoewel van steen, heet zij in den humorrijken volksmond — zooals trouwens meerderen — naar haar eerste grondstof en kleinte „et houte wammes.”

Met langzame helling voert deze weg al maar tusschen dennenhout door het stokkemsche veld in, en dan benoorden Stokkem langs, op 's-Heerenberg aan.

Waterarm als de heuvelstreek die wij doorwandelen is, mag het een ware bijzonderheid heeten dat bezijden den Groot-peeskesweg een bron uit den berg welt. Die sprong noemt men het „Peeske” of ook wel — ter onderscheiding van een ietwat zuidelijker gelegen vochte plek — het „Groot-peeske,” waartegen die plek dan het „Kleine peeske” heet. Verklaart zich daaruit de naam van den er langs loopenden „Kleine-peeskesweg,” zoo is daarmee tevens dien van den nabij den sprung den berg opgaanden „Groot-peeskesweg” duidelijk.

Het beide deze wegen verbindende boschpad, dat op eene hoogte van 40 à 50 meter langs den bergrand loopt, gunt u over het eikenhakhout heen een doorgaand kijkje op